

Γ. Αδίδακτο Κείμενο

Λυσίας, Κατά Αλκιβιάδου ἀστρατείας, 9 – 10

(W.R.M. Lamb, εκδ. 1930, *Lysias*, Loeb Classical Library, Cambridge, MA: Harvard University Press)

Ο ομιλητής στον συγκεκριμένο λόγο κατηγορεί τον Αλκιβιάδη (τον γιο του ομώνυμου γνωστού πολιτικού και της Ιππαρέτης) ότι αποφεύγοντας να καταταγεί ως οπλίτης (μάχη στην Αλίαρτο της Βοιωτίας, 395 – 394 π.Χ.) διέπραξε το αδίκημα της ἀστρατείας. Στο παρακάτω απόσπασμα ο ομιλητής απευθύνεται άμεσα στους δικαστές και τους ζητά να αποφασίσουν με γνώμονα τους νόμους και το συμφέρον της πόλης.

Καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταί, εἴ τῷ δοκεῖ μεγάλη ἢ ζημία εἶναι καὶ λίαν ἰσχυρὸς ὁ νόμος, μεμνήσθαι χρὴ ὅτι οὐ νομοθετήσοντες περὶ αὐτῶν ἤκετε, ἀλλὰ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ψηφιοῦμενοι, οὐδὲ τοὺς ἀδικοῦντας ἐλεήσοντες, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον αὐτοῖς ὀργιούμενοι καὶ ὅλη τῇ πόλει βοηθήσοντες, εὖ εἰδότες ὅτι ὑπὲρ τῶν παρεληλυθότων ὀλίγους τιμωρησάμενοι πολλοὺς ποιήσετε κοσμιωτέρους ἐν τοῖς μέλλουσι κινδυνεύειν. Χρὴ δέ, ὦ ἄνδρες **δικασταί**, ὥσπερ οὗτος ἀμελήσας τῆς πόλεως τὴν αὐτοῦ σωτηρίαν ἐσκέψατο, οὕτως ὑμᾶς ἀμελήσαντας τούτου **τῇ πόλει** τὰ βέλτιστα ψηφίσασθαι, ἄλλως τε καὶ ὅρκους ὁμωμοκότας καὶ **περὶ Αλκιβιάδου** μέλλοντας ψηφίσασθαι, ὅς ἐάν ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ, καταγελῶν τῆς πόλεως ἅπεισιν· οὐ γὰρ δὴ χάριν γε ὑμῖν ἀποδώσει τῇ ψήφῳ κρύβδην εὖ παθών, ὅς **τῶν φίλων** τοὺς φανερώς αὐτὸν εὖ ποιήσαντας κακῶς ποιεῖ.

ὁμωμοκότας < μτχ. παρακειμένου του ρ. ὄμνυμι: ορκίζομαι.
χάριν τινί ἀποδίδωμι: ανταποδίδω σε κάποιον την ευεργεσία.

Γ1. Να γράψετε στο φύλλο απαντήσεών σας τη μετάφραση του παρακάτω αποσπάσματος: «Καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταί ... ἀδικουμένους σῶζειν».

Μονάδες 20

Γ2. Ποια είναι η προτροπή του ομιλητή προς τους δικαστές στο παρακάτω απόσπασμα του κειμένου: «Χρὴ δέ, ὦ ἄνδρες δικασταί ... κακῶς ποιεῖ»;

Μονάδες 10

Γ3. Να γράψετε στο φύλλο απαντήσεων τον τύπο που ζητείται για καθεμία από τις παρακάτω λέξεις.

ὦ ἄνδρες:	την ίδια πτώση στον άλλο αριθμό.
τῷ:	την ονομαστική του πληθυντικού αριθμού στο ουδέτερο γένος.
ψηφιούμενοι:	το α' πληθυντικό πρόσωπο ευκτικής στον ίδιο χρόνο.
μᾶλλον:	τους άλλους δύο βαθμούς του επιρρήματος.
εἰδότες:	το β' ενικό πρόσωπο οριστικής στον ίδιο χρόνο.
ὀλίγους:	τον ίδιο τύπο στον συγκριτικό βαθμό.
πολλοὺς:	το επίρρημα στον θετικό βαθμό.
ἐσκέψατο:	το γ' ενικό πρόσωπο οριστικής παρακειμένου στην ίδια φωνή.
καταγελῶν:	το β' πληθυντικό πρόσωπο υποτακτικής ενεστώτα στον ίδιο χρόνο.
ἄπεισιν:	το β' ενικό πρόσωπο προστακτικής ενεστώτα στην ίδια φωνή.

Μονάδες 10

Γ4. α. Να χαρακτηρίσετε συντακτικά τις παρακάτω λέξεις / φράσεις: δικασταί, τῇ πόλει, περὶ Ἀλκιβιάδου, τῶν φίλων (μονάδες 4).

Γ4. β. « ... καὶ ὅλη τῇ πόλει βοηθήσοντες, εὖ εἰδότες ὅτι ὑπὲρ τῶν παρεληλυθότων ὀλίγους τιμωρησάμενοι πολλοὺς ποιήσετε κοσμιωτέρους ἐν τοῖς μέλλουσι κινδυνεύειν». Να αναγνωρίσετε συντακτικά τις υπογραμμισμένες μετοχές στο παραπάνω απόσπασμα και να τις ανικαταστήσετε με ισοδύναμες δευτερεύουσες προτάσεις (μονάδες 6).

Μονάδες 10